

హూటావుగా ఆ గది తలుపులు తెరుచుకున్నాయి. వినురుగా లోపలికి నెట్టరెవర్నో టక్కున తలుపులు మరలా మూసుకున్నాయి.

“మూడు” అన్నదో గొంతు.

“నెంబర్ త్రి” అన్నదింకో కంఠం.

లోపలవద్ద ఆ శాల్వీ కాళ్ళూచేతులూ కూడగట్టుకుని లేవబోతు ఆ స్వరాలు వినవచ్చిన వైపుకి అనుమానంగా కాస్త భయంగా తలెత్తి చూసింది.

దాదాపు తన వయసులోనేవున్న ఇద్దరాడపిల్లలు. ఒకమ్మాయి గోడకి అనుకుని మోకాళ్ళచుట్టూ చేతులుచుట్టి కూర్చునుంది. చేతులు కట్టుకుని కుతూహలంగా చూస్తూ నుంచునుంది మరోమ్మాయి.

ఒక్క క్షణం వారివంక నండేహంగానూ, ఆయి మయంగానూ చూసిందా కొత్తపిల్ల.

“చుక్కల లోకానికెగురుతున్నామనుకుంటూ నేలకానకుండా వరుగులుతీసి ఈ మురికి గుంటలో వడిపోయాం. నిజమే. ఇప్పుడెంత ఏద్యం లాభం!” ఎటోచూస్తూ నిస్పృహగా అన్నది రెండో అమ్మాయి.

మూడో అమ్మాయి మళ్ళీ తలెత్తింది. “మిమ్మల్ని నాలాగే...?” నంశయంతో అగింది. “మరి? ఇలాటి చేట్లకి ఎవరైనా ఇష్టంమీద వస్తారంటావా... లేకపోతే ఇక్కడే వుండతారనుకుంటున్నావా?” మొదటి అమ్మాయి ఏడవలేని నవ్వున వ్యతూ అన్నది.

వయసు నమానం. వచ్చిన ఏవత్తు నమానం. వదుతున్న ఆవేదనా నమానం. వాళ్ళు ముగ్గురూ కలిసిపోటానికి ఎంతోసేపు వట్టలేదు.

మట్టి పినుక్కోటంతవ్వు మరోటంటూ వుందని మరిచిపోయిన ఆ వల్లెవాసులతో ఏడాదికోసారి కళాపోషణ చేయించటానికొస్తుంది టూరింగ్ సినిమా. దాంతోపాటు వచ్చాడెకసారి వరహాల రావు.

సీతాలు ఆ హాలు వూడ్చేవనికి కుదురుతుంది ఆ ఏడే. అక్కడ వరిచయమైంది ఆ ఇద్దరికీ.

వరహాలరావు కలియుగ స్వర్గం సినిమాయా లోకంలో డెడతిరిగిన మనిషి ఎవరిని ఎక్కడ వడగట్టాలో తెలిసిన చతురుడు.

సీతాల్నిమొదటిసారి చూసినప్పుడు ‘వాహ! విలేజ్ బ్యూటీ’ అనుకున్నాడు మనసులో.

ఒకరోజు పిలిచి ఫ్రీపాస్ చేతిలోపెట్టాడు.

అది సినిమా టికెట్టూ కాదు- రిజర్వ్ బాంక్ కాళ్ళాలు- అన్నంత నంబరంగా అందుకున్న

మెల్లగా చనువు చేసుకున్నాడు. ఆ తర్వాత కబుర్లలోకి దింపాడు.

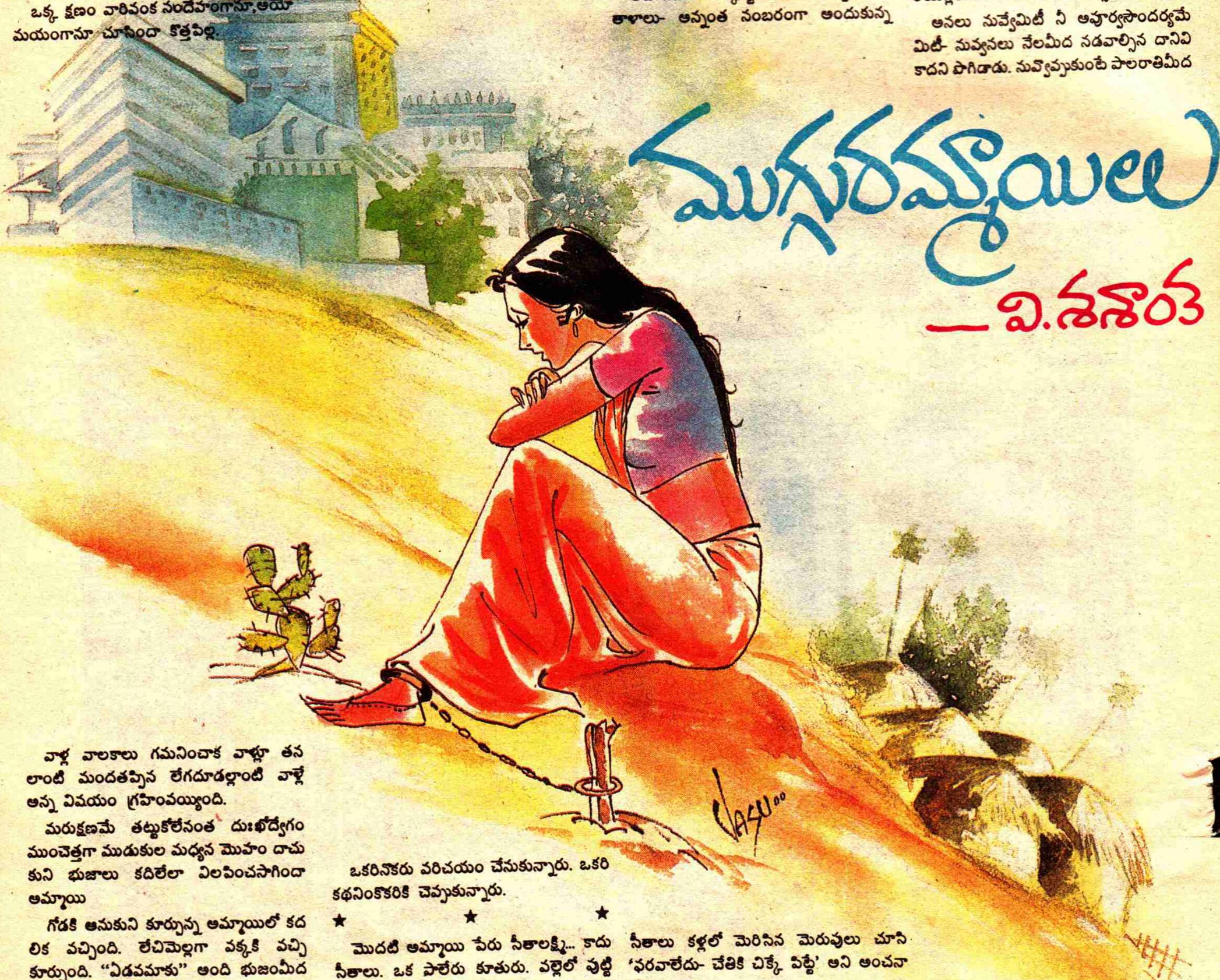
ఎవరికి ఏరకం ప్రస్తావన నచ్చుతుందో కనిపెట్టడం, చాకచక్యంగా ఆ తోవనే సంభాషణ నడిపి ఆవతల వారికి ఇష్టపడవటం, తను వారి శ్రేయోభిలాషినన్న నమ్మకం కలిగించటం అతనికి వెన్నతో పెట్టిన విద్య.

మొదట సినిజగత్తులో తానెంత ప్రముఖుడో తనమాటకెంత విలువుందో ఉదాహరణలతోనూ వివరిస్తూ ప్రారంభించాడు. వాళ్ళంతా తనచుట్టూలా నేస్తాలేనని నమ్మబలికాడు. సినిమా తారలూ, వాళ్ళ బంగళాలూ, వాళ్ళ వైభవమూ వర్ణించి చెప్పాడు. ఇంతాచేస్తే వాళ్ళు నీ కాలిగోటి ముందు బలాదూరన్నాడు. సువ్యక్తడ అడుగుపెడితే హి రాయిష్టందరూ దాసీవేషాలేయాల్సిందే అన్నాడు.

అనలు సువ్యేమిటి నీ అపూర్వసౌందర్యమే మిటి- సువ్యనలు నేలమీద నడవాలైన దానివి కాదని పొగిడాడు. సువ్యేపుకుంటే పాలరాతిమీద

ముగ్గురమ్మాయిలు

— వి.నానంద

వాళ్ళ వాలకాలు గమనించాక వాళ్ళూ తన లాంటి మందతప్పిన లేగదూడలాంటి వాళ్ళే అన్న విషయం గ్రహించింది.

మరుక్షణమే తట్టుకోలేనంత దుఃఖోద్యేగం ముంచెత్తగా ముడుకుల మధ్యన మోహం దాచుకుని భుజాలు కదిలేలా విలపించసాగిందా అమ్మాయి

గోడకి అనుకుని కూర్చున్న అమ్మాయిలో కదలిక వచ్చింది. లేచిమెల్లగా పక్కకి వచ్చి కూర్చుంది. “ఏడవమాకు” అంది భుజంమీద చెయ్యేసి అనునయంగా.

ఒకసారి తలెత్తి తడికళ్ళతో దీనంగా చూసి మళ్ళీమోహం దించుకున్నది కొత్త అమ్మాయి.

నుంచునివున్న అమ్మాయికూడా దగ్గరకచ్చి మరోపక్కన కూర్చుంది మౌనంగా.

“ఊరుకో. ఎంతవిద్వీనా ఎవరు వట్టింఛు కుంటారు మనని...” దిగులుగా అన్నది మొదటి అమ్మాయి.

ఒకరినొకరు వరిచయం చేసుకున్నారు. ఒకరి కథనికొకరికి చెప్పకున్నారు.

★ ★ ★
మొదటి అమ్మాయి పేరు సీతాలక్ష్మి... కాదు సీతాలు. ఒక సాలేరు కూతురు. వల్లెలో వుట్టి వల్లెలో పెరిగిన సీతాలు అడవిమల్లె. అచ్చమైన అమాయకత్వానికి నిర్వచనం.

బల్లకట్టుమీద కాలవ దాటితే మరో నలభై గడవలున్న ఇంకో వల్లె వుంటుందని తప్ప వేరే లోకమెరుగని వెర్రిబాగులపిల్ల. సీతాల్నిమాటల తోనే అద్భుతప్రపంచాల్ని సృష్టించి చూపించ గల వరహాలరావు తన వల్లో వేసుకోటానికి అంతగా శ్రమపడలేదు.

సీతాలు కళ్ళలో మెరిసిన మెరుపులు చూసి ‘ఫరవాలేదు- చేతికి చిక్కే పిట్టే’ అని అంచనా వేసుకున్నాడు.

సినిమా చూసే నమయాన వమిట జారిగా చూసుకోని ఆ తన్నయం, అల్పివృల్లాంటి ఆ కళ్ళు ఇంకా వెడల్పాయి తెరకే అంకితమయిపోవడం, చిన్నగా తెరచిన నేరు అనందాతిరేకంతో కూనిరా గాలు తీయటం... అదంతా చూసి ఏ నమ్మోహానాస్తంవేసి ఆమెని వశవర్యుకోవచ్చునో తేల్చుకున్నాడు.

వర్షియన్ తివాచి వరిపించి నీపాదాలు మోపించనా అని ప్రలోభపెట్టాడు. సువ్యు ‘ఊ’ అనాలేగానీ ఎలిజబెత్ టేలరంతదాన్ని చేసే వూచి తనదని నొక్కి పక్కాణించాడు. ఎలిజబెత్ టేలరంటే ఎవరోకూడా అతనే చెప్పాల్సిచ్చింద సుకోండి- అది వేరేనంగతి.

అప్పటికే వగటి కలల్లోకి జారిపోయి చంద్ర

లోకం పెట్టుమీద హీరోత్ డ్యూయెట్ పాడుతోన్న సీతాలు ఈ అనటానికి నందేహించలేదు నరికదా నంబరవడింది.

వక్కవూర్ తీర్థం చూసాస్తానని చెప్పి ఇల్లుదాటింది. ఆ తర్వాత ఊరుదాటింది. ఆతర్వాత చెయ్యి మారింది. ఆ తరవాత ఇంకెక్కడికి మార్చటానికో ఇక్కడికి చేరింది.

★ ★

రెండో అమ్మాయి సాకేత- ఒక పెద్ద పారిశ్రామికవేత్త గారాబువట్టి.

ఐశ్వర్యంతోపాటు మితిమీరిన ఆధునికత అలవడిన ఫామిలీ వాళ్ళది.

పిల్లలంటే ముద్దొచ్చే బొమ్మల్లాంటి వాళ్ళు, వాళ్ళని గారాం చెయ్యాలి, మన స్టేటస్ కి తగ్గట్టు తయారు చెయ్యాలి తప్ప కట్టుబాట్లతో బంధించటం అనాగరికమనే భావంకలవాళ్ళు.

తల్లి అల్లా మోడ్రన్ స్ట్రీ, క్లబ్ లూ, సోవల్ వర్క్, ఫాపింగులలో మునిగి తేలుతుంటుంది. తండ్రి బోర్డు మీటింగులూ, కాన్ఫరెన్స్ లూ, పార్టీలతో నతమతమవుతూ వుంటాడు.

ఏ బ్రేకఫాస్ట్ దగ్గర “హలో బేబీ” అనే నిద్రపోయే బ్రైముకి హడావిడి వదుతూ వచ్చి “హాయ్ డార్లింగ్ స్వీట్ డ్రీమ్స్” అనే వలకరిస్తారు- అంత వరకే పిల్లలతో వాళ్ళకుండే టచ్.

కంటితో సంజుచేస్తే కాలి దగ్గరికి అమర్చిపెట్టేందుకు నర్సెంట్ మెయిడ్స్ వున్నారు. కొండ మీద కోతిని కోరితే ఎందుకూ అని అడక్కండా డబ్బు విసిరి దింపగల తాము వున్నారూ- అంతే పిల్లల యందు వాళ్ళ తీసుకునే బాధ్యత.

అలాంటి పేరెంట్స్ పెంపకంలో సాకేత ప్రీ బర్త్. అవసరానికి మించిన పాకెట్ మనీ. మోడరన్ డ్రస్సులూ, డాబునరీ, బాయ్ ఫ్రెండ్స్ తో పిక్ నిక్ లూ, పార్టీలూ... ఏటన్నిటి మధ్యనా చదువు ఒకచిన్న అసైన్ మెంట్ ఆమెకి.

ఒక జాలీ ట్రిప్ లో తగిలాడు ప్రేమ్ ఆమెకి.

“ఎందుకోసం వెడుతున్నారక్కడికి?” అడిగాడు. బస్సులో నిస్సంకోచంగా తన వక్కసీట్ లోకి వచ్చి కూర్చున్న సాకేతని- ఆమె, ఆమె ఫ్రెండ్స్ వెడుతున్నది ఏమంత ఇంపార్టెంటు ప్లేను కాదని తెలిసి.

“నథింగ్. జస్ట్ ఎంజాయ్ మెంటుకి ఎక్కడికయితేనేమిటి?” అన్నది కూలాసాగా. ఎవరినీ లెక్కచేయని ఆ నిర్లక్ష్యం. ఒక యువరాణి కంఠంలో వినిపించే ఆ నహజదర్పం, గర్వం. చిందులేసే ఆ కళ్ళు, అందంగా కత్తిరించిన క్రోటన్ మొక్కల్లాంటి ఆమె సాందర్యం అన్నిటిని వరీక్షగా చూశాడు ప్రేమ్.

“తినడం, తిరగటం, డిస్కామ్యూజిక్ పెట్టుకుని గెంతులేయటం, ఇంటికి రావటం... ఇంతేగా... ఇదీ ఒక ఎంజాయ్ మెంటేనా?” అన్నాడు చులకన ధ్వనిస్తూ.

“మరింకేమి చెయ్యాలేమ్?” అశ్చర్యంగా అడిగింది సాకేత.

“నేను చెప్పను. చూపించగలను” ఊరింపుగా అన్నాడు ప్రేమ్.

వ్రతిదీ అతితేలిగ్గా తీసుకునే సాకేత వెంటనే అతనికి డేటిచ్చేసింది.

నిజంగానే ప్రేమ్ ఆమెకి కొత్తకొత్త అనుభవాలంటే ఏమిటో చూపించాడు.

ఎమ్మ్యూజ్ మెంట్ పార్కుల్లో తిప్పాడు. స్కిల్ గేమ్స్ మప్పాడు. ఆ గాంబ్లింగ్ ఆటలు, ఆ వందాలు, ఆ మజా చవిచూపించాడు.

కొత్త

గ్లూకోవిటా® ఇన్ స్టాపెప్ గ్లూకోజ్ శక్తి బిళ్ళలు

మీరు పొద్దున్నే యింటనుంచి బయలుదేరేటప్పుడు చలాకీతో స్పూర్తిగా వుంటారు. కాని రోజు అయిపోతున్న కొద్దీ, మీలోని ఆ చలాకీ, స్పూర్తి కూడా అయిపోతూవుంటుంది. కొత్త ఇన్ స్టాపెప్ బిళ్ళలతో మీకు స్పూర్తిని యివ్వగల తేలికైన పద్ధతి అందుతుంది. ఇన్ స్టాపెప్ బిళ్ళలు తీసుకోండి, దాంతో మరి రుచితోబాటే కొత్త శక్తి వచ్చిన ఆ అనుభవాన్ని పొందండి.

వీటిని మీవెంటే ఎక్కడికైనా తీసుకువెళ్ళడం ఎంతో

తేలిక. ఈ చిన్న ప్యాకెట్ ని మీ జేబులో గాని, పర్సులో గాని వేసుకుని ఎక్కడికైనా తీసుకువెళ్ళవచ్చును. ఎప్పుడైనా తీసుకోవచ్చును, స్పూర్తిని పొందవచ్చును.

కొత్త ఇన్ స్టాపెప్ బిళ్ళలు— మీరు బాగా ఎరిగిన గ్లూకోవిటా యొక్క శక్తితో నిండివున్నాయి. దీనికి గల చక్కని నారింజ రుచి అయితే మరి మీలో అడుగడుకునే శక్తినిస్తూనే వుంటుంది.

అడుగడుగుకీ స్పూర్తి, శక్తి

రేనులకి తీసుకువెళ్లాడు.

గంజాయి దమ్ములాగుతూ 'దమ్మురదమ్...' అనిసోలిపోతూ పాడుకోటంలోవున్న మత్తుని రుచి చూపించాడు.

ఆ ఎడ్యుంచర్లలోని ఫ్రీలోని పూర్తిగా ఎంజాయ్ చేసిన సాకేతకి త్వరలోనే అతనంటే గొప్ప గురి ఏర్పడిపోయింది.

అప్పుడు అనలు రంగంలోకి దిగాడు ప్రేమ్.

"గొప్ప కిక్ ఇచ్చే చిన్న ప్లాన్ చెప్పనా?" ఆశపెట్టున్నట్టు అన్నాడు.

"యా" ఉత్సాహంగా తలూపింది సాకేత.

"దీన్ని కిడ్నాపింగ్ గేమ్ అంటారు. రేపు నువ్వు కాలేజీనించి అటునుంచటే నా దగ్గరకు వచ్చేస్తావు. నిన్ను వారం రోజులపాటు దాచేస్తాను. అంటే ఆ వారము మీ వాళ్లెవరికి కనబడకుండా దూరంగా ఎక్కడో వుండి పోతామన్నమాట- ఇక చూసుకో నీ కోసం గాలింపు, రేడియోలో ఎనాన్స్ మెంట్స్, టీవీలో, పేపర్లలో ప్రకటనలు, పోలీసుల ఇన్వెస్టిగేషన్... ఒక పెద్ద ఇండస్ట్రియలిస్ట్ డాటర్ని కిడ్నాప్ చేశారంటే ఊరంతా ఎంత గందరగోళమయిపోతుందో ఊహించుకో. మనం మాత్రం కూల్గా ఐక్రీమ్ తింటే, వీడియో చూసుకుంటే తెరచాటునుంచి అందరూ ఎంత టెన్షన్ ఎక్స్ట్రెమ్లెంట్ ఫీలవుతున్నారో చూస్తూ నవ్వుకుంటుంటాం"

"తర్వాత?" ఉద్రేకంగా అడిగింది సాకేత.

"వారం తర్వాత కామీగా ఇంటికెడతావ్. అడిగినవాళ్లకి గొప్ప సస్పెన్స్ ఫ్లోరీ అల్లి చెబుతావ్. కిడ్నాపర్స్ నిన్నో కొండ గుహలో బంధించారనీ, హింసించారనీ, డబ్బుకోసం మీ నాన్నని డిమాండ్ చెయ్యటానికి ఫోన్ చేస్తామన్నారనీ- ఈలోగా నువ్వు వాళ్లకెలాగో టోకరా ఇచ్చి తప్పించుకుని, అప్లకస్టాలు వడి ఇంటికి చేరాననీ ఇలా... ఇలా... నీ చేతచిన్న మలుపులు తిప్పి చెబుతావ్. ఇక చూసుకో- కొన్నాళ్ల వరకూ ఇంటా బయటా హీరోయిన్వి నువ్వు. మజాబూర్ లడి కీవి, సాహస బాలికవి. ఇంకా ఇంకా ఎన్నో కితాబులు, పొగడ్తలు... అదీ... ఎలా వుంది. మన వధకం?"

"ప్రేమెండస్"

సాకేత ఎలాటి ప్రతిఘటన లేకుండా ప్రేమ్తో రైలక్కింది.

వక్కస్టేషన్కి టికెట్ తెస్తానన్న ప్రేమ్ ఒకటి న్నర రోజులకి అడంగుకి చేరే ఆ రైలు కొనవరకూ సాగేదాకా సాకేతని ప్రయాణం చేయించాడు. ఇక్కడ వడేశాడు.

మూడవ అమ్మాయి సుభద్ర తాలూకా ఆఫీసు గుమస్తా తారకంగారి అయిదుగురి నంతానంలో నడిమిది. ముగ్గురాడపిల్లల్లో పెద్దది.

తారకంగారి సంపాదన ఆ కుటుంబానికి కొపే నానికి ఎక్కువ. ఆంగవస్త్రానికి తక్కువ. అంచేత అనవసర ఖర్చులకి ఏమాత్రము తావుఇవ్వరా ఇంట్లో.

అలాటి వృథా ఖర్చుల్లో ఒకటిగా ఉద్దేశ్యవ థ్డంవల్ల ఆ ముగ్గురక్క చెల్లెళ్ళ చదువులూ హైస్కూలు దాటకుండానే గట్టిక్కేసేయి.

యవ్వనం చిగురువేస్తున్న వయసు చాలా దుందుడుకుది. చేతినిండావని. నక్రమమైన శిక్షణ వుండటం చాలా ముఖ్యమా నమయంలో.

సుభద్రకి చదువారిపోయాక ఏవ్యాపకమూ లేకపోయింది.

అడపిల్ల ఇల్లుకదలరాదని తల్లి ఆంక్ష.

అవిడ చెప్పే చిట్టిపాట్లీ వసులు చేసిపెట్టడం, అడపాదడపా పెళ్ళిచూపుల ఇంటర్యూలకి హాజరవటం, వీటికిపోగా మిగిలిన నమయ మంతా పావలాతో దొరికే అద్దెవుస్తకాల్లోనే సుభద్రకా లక్షేపం.

ముందుపొద్దు గడవటంకోసం ప్రారంభమైనా ఆ తరవాతరవాత ఆ నవలలే వ్యసనంగా సరిణ మించాయామెకి. కూడూనీళ్లకంటే. ముఖ్య అవన రాలయ్యేయి.

అవును, అవి కథలా..కాదు కన్నెపిల్లకనే వగడి కలల ఆక్షరరూపాలు.

అందులోని అరడుగుల అందమైన హీరోలు! అతడెక్కెవచ్చే ఓడలాంటికారు, ఆకువచ్చని నీడ లు తేలే అతని చెంవలు, వట్టుదల చివ్వాంగా బిగుసుకునే దవడకండరాలూ ఆమెను మోహపె ఠ్టేవి.

అభిమానమే ఆభరణమైన అతని హీరోయి నుతో కంపేరిజమే ఆమె ఆశలకు ఊపిరులూ దేది.

ఎప్పుడో హటాత్తుగా అలాటి హీరో తనకి తటస్థవడతాడనీ, పూలత్రవ వెంట తనతోపాటా అనందలోకాలకి నడిపించుకు పోతాడనే వెర్రి నమ్మకం ఆ నవలలు చదివేకొద్దీ ఆమెలో గాఢమ యిపోయింది.

ఆమె అనుకోన్నట్టుగానే ఎదురింటిమేడలో అద్దెకిదిగిన శరత్ ఆమె ఊహలకి ఆకృతిఇచ్చా డు. అయితే కొద్దిగా నవరణ. అన్ని నవల్లోలా ఇక్కడ అభిమానధనురాలైన నాయిక హీరోని నెగ్గెక్కు చేయటం, ధీరోదాత్తుడైన నాయకుడు ఆమెను మెప్పించి ఆమె మనసును గెలుచుకోవ టంకాక.-

ఎదురింటి అందమైన అడపిల్లకేసి శరత్ మొగబుద్ధితో చూసిన మొదటి దొంగచూపులకే రియాక్షయి చిరుచిరునవ్వులతో క్రీగంటి చూపు లతో బదులిచ్చి అతన్ని కటాక్షించేసింది సుభ ద్ర.

కారుకాకపోయినా స్కూటరు మెయిన్టెయిన్ చేస్తున్నవాడు, టీవీటాప్ గా పూటకోడ్రన్ను మారు స్తూ కలవారిబిడ్డని చెప్పకచెబుతున్నవాడు, తా నెదురుచూస్తున్న అందగాడు ఇన్నాళ్లకి ఎదురు వడ్డాడు- లేనిపోని బింకం. చూపిస్తే ఎక్కడ చెయిజారిపోతాడోనని ఆ అమ్మాయి భయం ఆ అమ్మాయిది పాపం,

ఆశించని ఈ అహ్యానానికి ముందు తబ్బిబ్బు యినాడు శరత్. ఆ తర్వాత మాత్రం పెద్దలకి తెలీనీకుండా సినిమాలకి షికార్లకి తిప్పటంలో

నూ, చిన్నాచితకా కానుకలందించి అలరించ టంలోనూ, పార్కుల్లో పొదరింట ప్రేమ పాఠాలు చెప్పి వరవశింపచెయ్యటంలోనూ బహు ఉత్సా హంగా తానే చొరవచూపించాడు.

అంతే- ఆపైన పినరంత చనువు తీసుకోటాని కి సుభద్ర ఒప్పుకున్నదికాదు, వలుకమారిన వండుని చెట్టిక్కీ కోసుకోవ్వకపోతే చాటుగా రాయివిసిరన్నా అనుభవానికి తెచ్చుకోవాలని పిస్తుంది కానీ చూస్తూచూస్తూ ఒదులుకోబుద్ధికా దుకదా!

తాకబోయినప్పుడల్లా మధ్య తరగతి అడపిల్ల మనస్తత్వంతోపెళ్ళిపెళ్ళి అని కలవరిస్తూ దూరం జరిగి మాయమాటలు చెప్పక తప్పని వరిస్థితు లు శరత్కి తెచ్చిపెట్టింది సుభద్ర.

అంచేత- శరత్ ఆమెకు మనకులగ్త్రాలో కటి కాకపోవటం వల్ల మీమాపెద్దలు మనపెళ్ళికి అంగీకరించరని ఒకవిధంగా నిజంచెప్పినా,-

మనం పారిపోయి పెళ్ళిచేసుకుంటే చచ్చిన ట్టు వాళ్ళే నడ్డుకుంటారని అబద్ధంచెప్పినా,- అలా పారిపోయాక ఓగదిలో దండలు మార్చి ఇదేపెళ్లని మభ్యపెట్టినా,-

వబ్బుంతిరి మోజాతగ్గాక సీదారిఇదని ఒకబ్రోక రుచేతికి అవుగించి రైలక్కిననా, అది సుభద్ర తప్పే అవుతుంది కానీ శరత్దికాదు!

'చేసుకున్న వారికి చేసుకున్నంత మహాదేవ'

అలా ఈకూపానికి దారిచేసుకున్నది సుభద్ర!

★ ★

"తెలిసీ తెలిసీ తనంతో మోసపోయాం. ఓ భగవంతుడా కనికరించి మాకు ఇక్కణ్ణించి విముక్తి కలిగిస్తినా ఇక మళ్ళీ అలా బుద్ధిమాలి ప్రవర్తించం" చెయ్యెత్తి నమస్కరించింది సీతా లు.

"అంత అదృష్టమా" సుభద్ర నిస్పృహవ డింది.

"అదృష్టం జరగాలి" అని సాకేత అభిప్రాయవడింది.

★ ★

నిజంగా అదృష్టమే జరిగింది. ఏపోలీసు అధికారికి హటాత్తుగా తనకర్తవ్య నిర్వహణ గుర్తై చ్చిందోగానీ ఆరోజే మెరుపుదాడిలా ఆ వ్యభిచార గృహంమీద రైడింగ్ జరిగింది. గమ్ముత్తుగా ఆ ముగ్గురూ ఎవరిచేతికి చిక్కకుండా తప్పించుకు న్నారు!

★ ★

తుఫాను వెలిసిన వాతావరణంలా నీరవ నిశ్చ బ్జమావరించి ఉన్న ఆ ఇంట్లో, అప్పుడే శవాల్ని

★ ★

తుఫాను వెలిసిన వాతావరణంలా నీరవ నిశ్చ బ్జమావరించి ఉన్న ఆ ఇంట్లో, అప్పుడే శవాల్ని

★ ★

తుఫాను వెలిసిన వాతావరణంలా నీరవ నిశ్చ బ్జమావరించి ఉన్న ఆ ఇంట్లో, అప్పుడే శవాల్ని

★ ★

తుఫాను వెలిసిన వాతావరణంలా నీరవ నిశ్చ బ్జమావరించి ఉన్న ఆ ఇంట్లో, అప్పుడే శవాల్ని

దించేచ్చిన వాళ్లలా గుబులుగా విచారంగా ము గ్గురు మగవాళ్ళూ

"నాపిట్ట చేజారివట్టే" నీరసంగా కూలబడు తూ అన్నాడెకడు,

"ఏం?"

"దాని అయ్య కులపెద్దలకి తప్పకట్టేశాడు. దానిబావనిచ్చి పెళ్ళిచేసేశాడు. ఇప్పుడదినన్ను చూసిందంటే మక్కెవిరగ్గట్టించగలదు"

"నా కేసు అంతే అయిందిరా" చెప్పాడింకక డు.

"ఏమయిందేమిటి?"

"దాని తండ్రి తనకూతురు ఫారిన్టూర్ వెళ్ళా చ్చిందని బొంకాడు. అది అబద్ధమని తెలిసినా కాదనగలిగే దైర్యమెవరికుంటుంది. వాళ్ల ఐశ్వ ర్యం అందరినోళ్ళూ కట్టేసింది. ఫారిన్లోవున్న కుర్రాడితో పెళ్ళి జరిపించి వరినెంటుగా ఫారిన్ వంపేశాడు. నేను కంటవడితే ఖైదులో పెట్టించి నామరూపాల్లెకుండా మాపేయగలడు." ఉస్సూర న్నాడు రెండోవాడు!

"ఒరే-వీడు అనుభవజ్ఞుడురా ఇవి దొరకని బావతని ముందేచెప్పాడు. విన్నాంకాదు. చూడు ఈ తిరుగుడు శ్రమలేకుండా కాళ్లారజావుకు కూర్చున్నాడు"

మూడోవాడి గురించిన వ్యాఖ్యానమది, ఆ మూడోవాడనబడే వాడు నిట్టూర్చాడు

"నాకు తెలుసురా, గూటికి చేరకముందయితే ఏమోగానీ అడంగుకి చేరాయో- అవి మనకిక దక్కవన్నమాటే. మీపిచ్చిగానీ ఎంతచెడితే మాత్రం ఎవరిబిడ్డల్ని వాళ్లొదులుకుంటారట్రా? ప్రాణప్రదమైనవి పోయి దొరికితే కడుపులో పెట్టు కుదాచుకుంటారుకానీ మళ్ళీబజారు పాల య్యేందుకు అనువుగా ఉంచుతారా!" ఎంతో కాచి వడబోసిన వాడిలా చెబుతోన్న అతనిమాటలు పూర్తికానేలేదు-ఎవరో వచ్చిన చప్పుడుకు తలెత్తి చూశారు ముగ్గురూ,

"పొరపాటు వడ్డవయ్యా నువ్వు!" గుమ్మం మధ్యలో దైన్యం మూర్ఛిభవించినట్టు నిలబడి రుద్దకంతో అంటోండా అమ్మాయి "నిజాన్ని ఒప్పుకునే దైర్యమూ, తప్పని క్షమించగలిగే ఔదా ర్యమూగల దిగువతరగతిని, తప్పచేసినా కమ్ము కోగలిగే నమర్తతా, నెగ్గించుకోగలిగే అంతస్తూకల వైతరగతినే చూశావు నువ్వు.

ఎవరేమనుకుని పోతారో అని క్షణక్షణమూ నమాజానికి వెరుస్తూ నిత్యమూ ఛస్తూ బ్రతికే మధ్య తరగతి జాతిని సువ్వెరగవ్. లేనిపోని భేషాలకోసం, అక్కరలేని అభిమానాలకోసం కన్నపిల్లల్ని కట్టుకున్న భార్యనేకాదు- వంచప్రాణా ల్ని కూడా ఒదులుకుంటారయ్యా వాళ్ళు.

ఆ తరగతి- దొర్నాగుర్నాల్ని నేను.

లేచేచ్చినదాన్ని ఇంట్లోపెట్టుకుంటే రేపుబజా ర్లో మొహమెత్తి నడవగలనా అని నన్ను ఇంటిగు మ్మం లొక్కనివ్వలేదు నాతండ్రి.

కన్న మమకారం పీడిస్తున్నా మిగిలిన బిడ్డల భవిష్యత్తుకోసం కళ్ళెత్తుకుంటూ నన్నుత్యాగం చే సేసింది మాఅమ్మ.

ఈ మురికిలోనే బ్రతుకు పొమ్మని నన్నొదిలేశా రయ్యా వాళ్ళు. చావటానికన్నా సాహసం లేని నేను మీరు వెతక్కపోయినా మీకాళ్లదగ్గరికే వచ్చే శాసయ్యా." రెండుచేతుల్లో మొహంకప్పుకు విల పిస్తోండా అమ్మాయి.

ఆ అమ్మాయి సుభద్ర.